இனிமையான குழந்தைகளே - தந்தை பக்தர்கள் மற்றும் குழந்தைகளை பாதுகாக்கக்கூடிய பக்தவத்சலம் ஆவார். பதித நிலையிலிருந்து பாவனமாக்கி வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லும் பொறுப்பு தந்தையினுடையது ஆகும். குழந்தைகளுடையது அல்ல.

கேள்வி: கல்ப கல்பமாக தந்தையின் கடமை என்ன? எந்த ஒரு கவலை தந்தைக்கு மட்டுமே இருக்கிறது?

பதில்: தந்தையினுடைய கடமையாவது குழந்தைகளுக்கு இராஜயோகம் கற்பித்து பாவனமாக ஆக்குவது. எல்லோரையும் துக்கத்திலிருந்து விடுவிப்பது. நான் சென்று என்னுடைய குழந்தைகளை சுகமுடையவர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற கவலை தந்தைக்குத் தான் இருக்கிறது.

பாடல்: முகத்தை பார்த்துக் கொள் மனிதா....

ஓம் சாந்தி ! இதை யார் கேட்கின்றார்? **"ஆல்மைட்டி அத்தாரிட்டி"** (சர்வ சக்திவான்) என்று அழைக்கப்படும் தந்தை ஆவார். தந்தையின் மகிமையை செய்கிறார்கள் அல்லது லிபரேட்டர் (விடுவிப்பவர்) கைடு (வழிகாட்டி) என்றும் கூறுகிறார்கள். அவர் அனைவருக்கும் சத்கதி செய்பவர் ஆவார். அவர் அனைவரின் துக்கஹர்த்தா சுககர்த்தா (துக்கத்தை நீக்கி சுகம் அளிப்பவர்) ஆவார். அவர் பரந்தாமத்தில் வசிப்பவர் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அறியாமை காரணமாக சர்வ வியாபி என்று கூறிவிட்டார்கள். எல்லா பக்தர்களும் குழந்தைகள் ஆவார்கள் மற்றும் பகவான் தந்தை ஆவார். துக்க ஹர்த்தா சுகர்த்தா நமது தந்தை தான் என்பதை அவசியம் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் புரிய வைக்க வேண்டும். அவரது பெயர் பக்தவத்சலம் என்று பாடப்படுகிறது. இந்த பெயரை எந்த ஒரு குருமாருக்கோ சந்நியாசிக்கோ கொடுக்க முடியாது. இப்பொழுது குழந்தைகள், பக்தர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள்,. அவர்கள் மீது கருணை புரிபவர் ஒரே ஒரு தந்தை ஆவார். முழு உலகத்திற்கும் ஒரு தந்தை தான் வந்து சுகம் சாந்தி அளிக்கிறார். லட்சுமி நாராயணரின் ராஜ்யம் வைகுண்டம் அல்லது சொர்க்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது என்பதையும் புரிய வைக்கிறார். இச்சமயம் கலியுகம் ஆகும். எனவே பாபாவிற்கு எவ்வளவு கவலை இருக்கும். எல்லைக்குட்பட்ட தந்தைக்கும் கவலை இருக்கும். இவர் எல்லையில்லாத தந்தை ஆவார். அனைத்து பக்தர்களுக்கும் கல்யாணகாரி (நன்மை புரிபவர்) ஒரு தந்தையே ஆவார். அதாவது குழந்தைகளிடம் சென்று அவர்களை சுகமுடையவர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற கவலை அவருக்குத் தான் இருக்கும். மனிதர்களுக்கு ஆபத்துக்கள் ஏற்படும் பொழுது எல்லோரும் பகவானை நினைவு செய்கிறார்கள். ஹே! பரமபிதா பரமாத்மாவே காப்பாற்றுங்கள் என்று அழைக்கிறார்கள். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு முன்னால் தந்தை அமர்ந்துள்ளார். "இப்பொழுது எல்லோரும் பதீதமாக ஆகி விட்டார்கள் என்ற எண்ணம் வந்தது ஆகவே நான் சென்று அனைவருக்கும் இராஜயோகம் கற்பித்து பாவனமாக ஆக்க வேண்டும்" என்று தந்தை கூறுகிறார். இதுவோ கல்ப கல்பமாக என்னுடைய கடமை ஆகும். இச்சமயத்தில் எல்லோரும் கூப்பிடுகிறார்கள் இருப்பினும் அன்பு இல்லை. இப்பொழுது நீங்கள் முழு நாடகத்தைப் புரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். நான் உங்களை பாவனமாக ஆக்க வந்துள்ளேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். நான் கூறும் இந்த விஷயத்தை ஏற்றுக் கொள்வது சரி தானே! சந்நியாசிகள் கூட இந்த விகாரங்களை விட்டு விடுகிறார்கள். அவர்களுடையது எல்லைக்குட்பட்ட சந்நியாசம் ஆகும். நமது எல்லைக்கப்பாற்பட்டது, முழு பழைய உலகத்திலிருந்து தந்தை எவ்வளவு நல்ல முறையில் புரிய வைக்கிறார். பிராஜாபிதா பிரம்மாகுமார் மற்றும் குமாரிகள் பிராக்டிகலாக (நடைமுறையில்) இருக்கிறார்கள் அல்லவா. பார்டு கூட போடப்பட்டுள்ளது. எத்தனை ஏராளமான குழந்தைகள் உள்ளார்கள். எல்லோரும் மம்மா பாபா என்று கூறுகிறார்கள். காந்திஜியைக் கூட தேச தந்தை என்று கூறுகிறார்கள். அவரும் கூட பாரதத்திற்குத் தந்தையாக இருந்தார். அவரை முழு உலகத்தின் தந்தை என்று கூறமாட்டார்கள் அல்லவா? முழு உலகத்தின் தந்தை ஒரே ஒருவர் ஆவார். அந்த தந்தை **"'காமம் மகா எதிரி ஆகும் நீங்கள் அதன் மீது வெற்றி அடையுங்கள்"** என்று கூறுகிறார். இதில் எந்த சுகமும் இல்லை. பவித்திரமான (தூய்மையான) தேவி தேவதைகளுக்கு முன்னால் சென்று தலை வணங்குகிறார்கள். எதுவும் புரிந்து கொள்வதில்லை. குழந்தைகளே இந்த கடைசி பிறவியில் தூய்மையாக ஆனீர்கள் என்றால் 21 பிறவிகளுக்கு

உங்களை நீண்ட ஆயுள் உடையவர்களாக (காயா கல்பதரு) ஆக்குகிறேன் என்று மட்டுமே தந்தை கூறுகிறார். மிகவும் எளிது. ஆனால் மாயை எப்பேர்ப்பட்டது என்றால் தோற்கடித்து விடுகிறது. 4-6 மாதம் தூய்மையாக இருக்கிறார்கள். இருப்பினும் பிறகு விட்டு விடுகிறார்கள். பாபா முந்தைய கல்பத்தைப் போலவே புரிய வைத்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். கௌரவர்கள் பாண்டவர்கள், சகோதர சகோதரர்கள் என்று காண்பிக்கிறார்கள். வேறு கிராமம் அல்லது தேசத்தினர் அல்ல. பதீத பாவன தந்தை அழிவற்ற கண்டமான பாரத்தில் தான் வருகிறார். இது சிவபாபாவின் ஜன்ம பூமி ஆகும். சிவ ஜெயந்தியும் கொண்டாடுகிறார்கள். நிராகார சிவ பரமாத்மா பரகாய ஜென்மம் எடுக்கிறார். பெயர் சிவன் என்பதாகும். சரீரம் அவருக்கு கிடையாது. மற்ற எல்லோருக்கும், பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரன் ஆகியோருக்கும் சூட்சும சரீரம் உள்ளது. உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர் ஒரு பகவான் ஆவார். அவர் இவருக்குள் பிரவேசம் செய்கிறார் ஆனால் எப்படி வந்தார்? எப்பொழுது வந்தார்? யாருக்குமே இது தெரியாது. பாரதத்தில் தான் சிவஜெயந்தி கொண்டாடுகிறார்கள். அவருடைய கோவில் கூட எல்லாவற்றையும் விட பெரியது, இங்கு தான் உள்ளது. இங்கும் கூட லிங்கம் வைத்துள்ளார்கள். சிவன் நிச்சயமாக வருகிறார் என்பதை புரிய வைக்க வேண்டும். சரீரமில்லாமல் எதுவும் நடக்காது. சுகம் துக்கத்தை ஆத்மா சரீரத்துடன் தான் அனுபவிக்கிறது. ஆத்மா பிரிந்து போய்விடும் பொழுது எதுவும் செய்ய முடியாது. சிவபாபா கூட ஏதாவது செய்திருக்கக்கூடும். அவர் பதீத பாவனர் ஆவார். ஆனால் எப்படி வந்து எல்லோரையும் பாவனமாக ஆக்குகிறார் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. இப்பொழுது பாபா சாதாரண சரீரத்தில் பிரவேசம் செய்து பாகம் ஏற்று நடிக்கிறார். பிரம்மா மூலமாக ஸ்தாபனை என்று பாடவும் செய்கிறார்கள். எனவே பதீத உலகத்தில் பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்? என்னுடைய சரீரம் என்பது கிடையாது என்று சுயம் பரமாத்மா கூறுகிறார். நான் இவருக்குள் பிரவேசம் செய்துள்ளேன். எனது பெயர் சிவன் என்பதாகும். நீங்கள் வந்து என்னுடையவராக ஆகியுள்ளீர்கள். அப்பொழுது தான் உங்களுடைய பெயரும் மாறுகிறது. சந்நியாசிகளிடம் சென்று சந்நியாசம் செய்கிறார்கள். பின் அவர்களுடைய பெயரும் மாறுகிறது. இப்பொழுது தந்தை நேரிடையாக வந்துள்ளார். எந்த இறைவனை அரைக் கல்பமாக நினைவு செய்தீர்களோ பிறகு போகப்போக அவரையும் நீங்கள் மறந்து விடுகிறீர்கள். சந்நியாசிகள் சுகத்தை ஏற்றுக் கொள்வதே இல்லை. அவர்கள் சுகத்தை காக்கையின் எச்சிலுக்கு சமமாக நினைக்கிறார்கள். சொர்க்கம் என்ற பெயர் பிரசித்தமாக உள்ளது. யாராவது இறந்து விட்டால் கூட சொர்க்கம் சென்றார் என்கிறார்கள். புது உலகத்திற்கு சுகதாமம் என்றும் பழைய உலகத்திற்கு துக்க தாமம் என்றும் கூறப்படுகிறது. தந்தை இவ்வளவு புரிய வைத்தும் கூட ஏன் அவரது வழிப்படி முழுமையாக நடக்கக் கூடாது. பாபா அனைவருக்கும் முக்தி, ஜீவன் முக்தி அளிக்க வந்துள்ளார். குழந்தைகளுக்கு ஆஸ்தி அளிப்பது பாபாவின் பாகம் ஆகும். நிராகார படைப்புகர்த்தா தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி எப்படி கிடைக்கிறது என்பதையும் நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். என்னுடைய அறிமுகம் உங்களுக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தது? பகவானின் மகாவாக்கியம்: - நான் கிருஷ்ணரா என்ன? அல்லது நான் பிரம்மாவா என்ன? இல்லை. நானோ அனைத்து ஆத்மாக்களின் நிராகார தந்தை ஆவேன். வேறு யாரும் இவ்வாறு கூற முடியாது. அவர்கள் தங்களைத்தானே சிவோஹம் என்று கூறுகிறார்கள் என்றாலும் கூட நான் அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தை ஆவேன் என்று கூற முடியாது. அவர்கள் தங்களை குரு என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள். அங்கு தந்தை கிடைக்கவில்லை. ஆசிரியர் கிடைக்கவில்லை. உடனே குரு கிடைத்து விட்டார்! இங்கு முறைப்படியான ஞானம் உள்ளது. இங்கு உங்களுடைய தந்தை, ஆசிரியர், குரு நான் ஒருவனே. முழு பதீத உலகத்தை எவ்வாறு பாவனமாக ஆக்கி இருக்க கூடும் என்று ஆச்சரியப்பட வேண்டும். 21 பிறவிகளின் ஆஸ்தியை அளிக்கக் கூடிய தந்தையின் வழிப்படி ஒவ்வொரு அடியும் நடக்கவும். மாயை விரோதியாக உள்ளது. பாபா பாபா என்று கூறுகிறார்கள். படிக்கவும் செய்கிறார்கள். பிறகும் ஆஹா! மாயைக்கு வசப்பட்டு தந்தையை கை விட்டு விடுகிறார்கள். எனவே எச்சரிக்கையுடனிருங்கள். தந்தையை குழந்தை கை விட்டு விட்டால் கூறுவார் அல்லவா - "நான் உனக்கு இவ்வளவு வளர்த்தேன் (பாலனை) செய்தேன். இருப்பினும் என்னை விட்டு விட்டாய்". இங்கு மற்றவர்களை தனக்குச் சமமாக ஆக்குவதற்காக மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும். எனக்கு இந்த உதவி செய்யமாட்டீர்களா? தந்தையை கை விட்டு விட்டு அவப்பெயர் விளைவித்து விடுகிறார்கள். எவ்வளவு கடினங்கள் ஏற்படுகின்றன. அபலைகள் மீது மிகுந்த கொடுமைகள் ஏற்படுகின்றன. ஞான வேள்வியில் தடைகள் ஏற்படுகின்றன. மாயை எவ்வளவு புயல்களை எடுத்து வருகின்றது. பக்தி மார்க்கத்தில் இவ்வாறு ஆவதில்லை.

தந்தை கூறுகிறார் - புத்திசாலி குழந்தைகளே! நீங்கள் எனது வழிப்படி நடக்கவும். நான் எந்த ஒரு விகர்மம் ஒன்றும் செய்யவில்லை தானே என்று நமது இதயம் என்ற கண்ணாடியில் பார்க்க வேண்டும். தந்தையினுடையவராகி சிறிதளவு கூட விகர்மம் செய்கிறீர்கள் என்றால் நூறு மடங்கு தண்டனை ஏற்பட்டு விடுகிறது. மிகவும் நஷ்டம் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. நாம் நமது கணக்கில் சேமிப்பு செய்கிறோமா இல்லை செய்யாமலிருக்கிறோமா என்று பார்க்க வேண்டும். மாயையின் பூதங்களை விரட்டி விட வெண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட நிலை இருந்தால் தான் இதயத்திலும் இடம் பெற முடியும். பின்பு சிம்மாசனத்திலும் அமருவீர்கள். நமது சிம்மாசனம் என்னவாக இருக்கும் என்பதையும் புரிந்துள்ளீர்கள். சிவபாபாவிற்கு கோவில் கட்டுகிறீர்கள் என்றால் பின்பு உங்களுடைய அரண்மனை எவ்வளவு அழகானதாகவும் உயர்ந்ததாகவும் இருக்கும். நான் உங்களை உலகின் அதிபதியாக ஆக்குகிறேன். உங்களிடம் ஏராளமான செல்வம் இருக்கும். பிறகு நீங்கள் என்னுடைய கோவில் அமைக்கிறீர்கள். எல்லா செல்வத்தையுமே கோவில் கட்டுவதில் ஒன்றும் செலவிட மாட்டீர்கள். நாம் உலகின் அதிபதியாக இருந்தோம் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். அங்கு விஷ்வ மகாராஜரை செல்வம் அளிக்கும் வள்ளல் என்பார்கள். அவர் பக்தி மார்க்கத்தில் எவ்வளவு பெரிய கோவில் கட்டினார் நீங்களும் அமைக்கிறீர்கள். அங்கு துவாபரயுகத்தில் எல்லா ராஜாக்களிடமும் அரண்மனையில் கோவில்கள் இருக்கும். முதன் முதலில் சிவனுக்கு கோவில் கட்டுகிறார்கள். பிறகு தேவதைகளினுடையது அமைக்கிறார்கள். இப்பொழுது தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு எவ்வளவு உண்மையான சமாசாரம் கூறுகிறார். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த படிப்பில் மிகுந்த குஷி இருக்க வேண்டும். புருஷார்த்தத்தின் மூலம் நாங்கள் இது போல ஆகி விடுவோம் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். பிறகு ஏன் ஸ்ரீமத்படி நடக்காமல் உள்ளீர்கள்? நீங்கள் ஏன் மறந்து விடுகிறீர்கள்? இது கதையாகும். வீட்டில் நண்பர்கள் உறவினர்கள் கதைகள் கூறுவார்கள். தந்தை கூட உங்களுக்கு முழு சிருஷ்டியின் முதல் இடை கடைசியின் கதையைக் கூறுகிறார். நீங்கள் 5 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னதாக உலகின் அதிபதியாக இருந்தீர்கள். பாபா தினமும் இந்த கதையைக் கூறுகிறார். நீங்கள் குழந்தையாக ஆகி விடுங்கள். தங்களை ராஜ்ய பாக்கியம் பெறுவதற்கு தகுதியுடையவராக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். இது சத்திய நாராயணரின் கதை ஆகும். இந்த கதையை நீங்கள் கேட்டு பின் மற்றவர்களுக்கு அவர்களை அமரராக ஆக்குவதற்கு இந்த கதையைக் கூற வேண்டும். பிறகு பக்தி மார்க்கத்தில் கதைகளைக் கூறுவார்கள். பிறகு சத்யுகம். திரேதாயுகத்தில் இந்த ஞானம் மறந்து போய் விடும். தந்தை எவ்வளவு சாதாரணமாக இருக்கின்றார். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு நான் வேலைக்காரனாக இருக்கிறேன் என்று கூறுகிறார். நீங்கள் துக்கமுடயவர்களாக ஆகி விடும் பொழுது **"எங்களை வந்து உலகின் அதிபதி ஆக்குங்கள்"** என்று நீங்கள் அழைக்கிறீர்கள். பதீதர்களை பாவனமாக ஆக்குங்கள். மனிதர்கள் சிறிதும் புரிந்து கொள்வதில்லை. பாபா நம்மை பதீத நிலையிலிருந்து பாவனமாக ஆக்கி கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். எனவே பாபாவை மறக்கக் கூடாது. நீங்கள் உயர்ந்த சேவை செய்ய வேண்டும். தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும் மற்றும் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். நல்லது,

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. **நான் எந்த ஒரு விகர்மமும் செய்து தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நஷ்டம் ஒன்றும் செய்வதில்லையே என்று தினமும் தங்களது இதயம் என்ற கண்ணாடியில் பார்க்க வேண்டும். புத்திசாலி ஆகி தந்தையின் வழிப்படி நடக்க வேண்டும். பூதங்களை விரட்டி விட வேண்டும்.**
2. **தந்தை கூறும் சத்தியமான சமாசாரம் அல்லது கதையை கேட்டு மற்றவர்களுக்கும் கூற வேண்டும்.**

வரதானம்: பகுத்தறியும் சக்தி மூலமாக தீய சகவாசம் அல்லது வீணான சகவாசத்திலிருந்து தப்பித்து கொள்ளும் சக்திசாலி ஆத்மா ஆவீர்களாக.

ஒரு சில குழந்தைகள் தீய நட்பு அல்லது கெட்ட சகவாசத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள் ஆனால் வீணான சகவாசத்தின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகி விடுகிறார்கள். ஏனெனில் வீணான விஷயங்கள் ரமணீகரமானதாகவும் வெளியிலிருந்து கவரக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றன. எனவே பாப்தாதாவின் அறிவுரையாவது வீணானதை கேட்காதீர்கள், வீணானதை பேசாதீர்கள், வீணானதை செய்யாதீர்கள், வீணானதை பார்க்காதீர்கள், வீணானதை யோசிக்காதீர்கள். தந்தையைத் தவிர வேறு எந்த சகவாசத்தின் சாயம் கூட பிரபாவம் ஏற்படுத்தாத வகையில் அவ்வளவு சக்திசாலியாக ஆகுங்கள். பகுத்தறிவும் சக்தி மூலமாக மோசமான அல்லது வீணான சகவாசத்தை முன் கூட்டியே பகுத்தறிந்து பரிவர்த்தனை செய்து விடுங்கள் - அப்பொழுது தான் சக்திசாலி ஆத்மா என்பார்கள்.

சுலோகன்: சதா இலேசான தன்மையின் அனுபவம் செய்ய வேண்டும் என்றால் பாலகன் மற்றும் எஜமான தன்மையின் பேலன்ஸ் (சமநிலை) வையுங்கள்